

je ton Gzaf teho Sboža aby Pomozy, njetto je won knamafanju, potom je dotho czafane, dyž tu neje aby sam knam nepšchindže, potom jeho nima facž nemože, dyž je preječ, tež žane Wolanje sa nim nepomha. Kajž ja jako Mich, a wele drubich derje spytali smy, kiž smy my so swulkej Prozu a swobežežnymi Skutkami czwilowali, a tola psches to nejšmy te Durje k Nebežam nama-

facž moli, a bydžichmy do Helse pschischli, dy bydžichmy tajzy wumreli.

Tehodla zemj to Napominanje horje-
wšacž, pschetož to nejšu Zorty, to je wulft
Schaz: Na tym pak je ležane, so jon horje-
wošmemy a šthowamy, kajž won praji pola
Lufascha na 11. Stawi: Sbožni šu czi,
kiž Bože Sšlowo šlyšcha, a wobar-
nuja, Hamen.

Na schtwortu Medželu Adventa.

Na Nebju a na Semi

Duscha nicjo nepožada,

Jesusa šej wušwoli,

Psches neho mi pschindže Nada,

Won mi pomha psched Grychtu,

Jesusa ja nepuschju, Hamen!

Na džakuju šo tebi, moj Kneže Jesom Krysčezje, so šy mi to rjane Šswjetsenje twojeho šwjerneho Šslu-
zomnika Jana šjewil, wot kotrehož czi Prophetojo tak krašnje wješczjili šu. Ja proschu tebe, wuč me
psches twojeho šwjateho Ducha, so bych jeho Šswjetsenju wjerit a jeno pschi tebi, moj Sbožniko, wostal!
Kunje pak, kajž šwjaty Jan wješlje a bes Bojošje šwoje Šswjetsenje wuryczi: Tak šposchjež tež mi
psches twojeho šwjateho Ducha, so bych mojeho Powolanja a Wjery wješty byl a moje Stopy a Pucžje
po twojim Šslowi rychtowal, so bych tež hotowy byl kšwjatemu Žiwenu a kbohabojašnemu Waschnju.
Moj luby Kneže Jesom Krysčezje, ja dyrbu niz jeno smojej Wutrobu wjericz, so ja prawy, ale tež smojim
Šrtom posnacž, so ja šbožny budu. Pschetož schtuž tebe posnaje psched Šzlowekami, teho zesch
ty tež posnacž psched twojim nebeskim Wotzom: Schtuž pak tebe šapre psched Šzlowe-
kami, teho zesch ty tež šaprijecz psched twojim nebeskim Wotzom. A dyrbjal ja tajkeho
Posnacža dla po twojej Woli njeschto czerpicz a šhubicz, da šposchjež mi Šzerpliwosž a Wobštajnosž, so
bych twoju Wjernosž hacž do Šsmercžje posnal, da budžesch ty, o Kneže teje Wjernosžje, samne wječnje
wojowacž. Haj moj Kneže, wono uenastupa jeno to, ale to wječnje Žiwenje, a neje kšortowanju šbojštimi
Wjezami teje Wjery. O Kneže, ty Kralo teje Wjernosžje, šafšwjeć wemni prawu Šubosž ktej Wjernosži
a šdžerž me we twojej Wjernosži, twoje Šslowo je ta Wjernosž, sa bych twoje Meno
posnal, kajž šwjaty Jan, a cze nesaprijel, kajž šwjaty Pjetr, so me neby ani Rusa a Žalosž, ani
Łod, ani Nahota, ani Wuzitt, ani Šškoda, ani Gješ, ani Haniba, ani Mecž, ani Wohen wot twojeje
Wjernosžje dželilo. Ktemu zemj šebi njetto Božu Pomoz wuprošycz we jenym nuternym Wotze naschu
a Šyrlischu.

Szenje na schtwortu Medželu Adventa, pola Jana na 1: Stawi.

A to je to Šswjetsenje Janowe, jako czi Židzi pošlachu šJerusalema Mješchnikow a Le-
vitow, so bychy jeho woprašcheli: Schtu šy ty? A won posna a nesaprije, a won posna:
Ja nejšym Krysčus. A woni woprašchachu jeho: Sšto da? Šsy ty Helias? A won
džesch: Ja nejšym. Šsy ty Propheta? A won wotmolwi: Ne. Duž džachu woni kne-
mu: Schtuba da šy ty? so my Wotmolwenje damy tym, kotsiž naš poštali šu. Sštoha
prajišcy ty šam wot šebe? Won džesch: Ja šym prjedarski Łoš we Buszini, pschihotuječe
Pucž teho Kneša, jako Propheta Jesaias prajit je. A czi, kiž poštani bjechu, bjechu wot
Šharisejskich. A praschachu jeho, a džachu: Šzohodla da chczisch ty, dyž nejšy Krysčus,